

ELŐFIZETÉSI AR:
 Egész évre 160 korona.
 Fél évre 80 korona.
 Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Aktuális strófák.

A nagy meleg nem érint
 Engem.
 Aktuális strófáim tovább
 Zengem.
 Nem érint az olcsóbsági
 Hullám,
 Nem segít az egy ilyen
 Hullán.
 Nem érint engem senki,
 Semmi.
 Mindegy nekem, lenni, nem
 Lenni.

Sokan lesik,
 Emelkedik a krón, avagy
 Esik.
 S az ilyenek attól sem
 Fáznak,
 Hogy az oláhok
 Koronáznak.

A napokban
 Azt olvastam a pesti
 Lapokban,
 Hogy még a
 Nyáron
 Megkoronázzák az oláh királyt
 Gyulafehérváron.
 Sietek az oláh kormány tudomására
 Hozni,
 Hogy oláhuul nem lehet koronázni csak
 Leiozni.

A természet törvénye
 Rideg
 S ki monda, hogy felszáll
 A meleg s le a
 Hideg.
 Pedig
 Jelen viszonyok között
 A hideg (drágaság)
 Emelkedik
 S ezt ekkép magyar-
 Ázom,
 Hogy a drágaság hideg,
 Mert tőle
 Fázom.

A házigazdám, a kedves
 Üzeni,
 Hogy megjött a pótlék a kös-
 Üzemi.
 En viszont neki
 Üzenem,
 Hogy nem bírja e terhelést zseb-
 Üzemem.
 Üzenet, üzenet,
 Tiszteltetem őt és a köz-
 Üzemet.

KÁVIKUL A.

Szivettépő tépelődések.

Vajjon Alimanesou
gondol-e még Burger
Erzsire?

Vajjon Krausz Bernát,
a KÁR (Kiskereskedők
Árubeszerzési Részv.-társaság)
vezérigazgatója üdülés
végett távozott el Debrecenből.
Hisz itt is hűvösre kerülhetett volna?

Vajjon tényleg a háztulajdonosok
vannak most a legnehezebb
helyzetben?

Vajjon mit csinálholnap Massarik

Vajjon Debrecenben mi ver fel
nagy pert, mikor ha egy talyiga
véig megy az utcán, már nem látni
a portól

Vajjon a debreceni korzón hány
oláh szekér közlekedik?

Vajjon ha a holdban emberek
lagnak, hova mennek, mikor held-
fogyatkozás van?

Vajjon a debreceni zsidó gimnázium
Baltazár Dezsőt választja
védőszenitül?

Barna matrózhoz.

Csak azt mond meg
Tud d-e, hogy
Mit tesz e szó: szeretni
És aki igazán szeret,
Tul-e az elfeledni?
Te nem tudod, de tudom én,
Hogy mit tesz az szeretni!
Azt is tudom, ki hűn szeret,
Sohasem tud feledni!

(2 szál piros rózsa)

Árny suhan el...

Árny suhan el az ágyam előtt,
Tulvilág nesztelen árnya,
Nem csattog fekete szárnya,
Néma mint a letarolt mező.

Nézem, bágyadt tört sugarakkal,
Lelkem bus, fájdalmas szemén át,
Nézem... nézem... megösmérem már
Az élet maga az halálú maszokban.

Jöjj műtasd hit arcod, közelegj,
Vártalak, vártam rád és várlak,
Vess véget már a kínzó mának,
Maradj hosszán, örökké velem.

Oly jó éreznem leheleted,
Oly hűs most néma beszéded,
Oly szép most a csonka képed,
Csak nyujtsd hideg, dermedt kezedet.

Feledék mindent... nem gyötör a vágy
Nem kínoz a lelkem szomja,
Már dicső álmodat sem fonja
Csak hív téged, hata mas halál.

Elfáradtam s pihenni akarok,
A láznak tüze lassan megfogyott,
Amíg a szférák zené zsongott...
Most már az érzés halott, halott!

Jöjj, boríts el fehér lepellel,
Tövis koszoruból fonj glóriát
S tedd a fejemre, mint a mát,
S hadd álmodjak a végtelenben,
Szabó Zoltán.

Tapasztaltabb.

Embrevők lakmározta egy
elfogott európai matróz husán.

Házi gazda: A pecsenye nagyon
kövér, de nagyon csiklandós
aromája van.

Vendég: Fogadni mernék,
hogy bagózott a gazember.

Kész cipő és
csizma kapható

Valamint erős
munkás cipők.

Bárhol hirdetett olcsó áraknál is
olcsóbban szerezheti be
cipő szükségletét
méret után, ha lemegy
Fábián Zestvérek
cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.
Már most felhívjuk a gazdálkodó közönség
figyelmét őszi és téli csizma szükségletét
mielőtt beszerezné, forduljon bizalommal
hozzánk, hol olcsón és jót vásárolhat.

Vidéki
megrendelése

azonnal
készülnek.

Gondolatok.

Mi a boldogság? Megnyugvás
a jelenben, remény a övöben.

Csak az tud az életben magának
parancsolni, aki megtanulta,
miként kell másoknak engedelmeskedni.

Az igazi büszkeség soha sem
védi önmagát.

Az élet hasonló a tuskés rózsához,
mely minden nap egy levelet veszít
és egy szurást hagy maga után.

A szép nő tetszik a szemnek,
a jó nő a szívnek; amaz drágakő
eméz kincs.

A jó kedv nevetése a legszebb
zene a világon.

Kiváncsi asszony ablaka, kacér
asszony tükre soha sem homályos.

Nem azagazdag, akit véletlen
sorsa fényes palotában lakoztat,
selyemben járat, drágaságokkal
ékesít, gondtalan kényelemben
füröszt, hanem az, aki mindezek
hiján nem érzi magát szegénynek.

Mig a szívnek reménye, álma van,
ha küzd, ha fáj is, nem boldogtalan.

Az ifjuság az álom, az öregség
az ébredés. Boldog, aki arra ébred,
amit álmodott.

Falu rosszsa.

Mindig a geschäft.

A zsidó rab (aki 25 botnak kiállítására
íteltetett, a 20-ik ütésnél): Már elég,
tens hajdo oraság!

A hajdu: Miért?

A rab: Pontos készpénz fizetésnél
husz perchentet engedek.

Pakonpart.

— Jó napot kívánok kedves Varga bácsi, a volt „Zöld gombóc”, most a „Vasutas”-hoz címzett vendéglő tulajdonosa, alázatosan köszönti! — Hát hogy és mint kedves Varga bácsi? — Igenis kérem hogy jól? — No persze kérem, az ilyen jó lelkű emberek, mint önkegyed, a kinek olyan nagy szíve van és úgy ki van nála fejlődve a felebaráti szeretet csak jól érezheti magát kérem! Vasárnap is fültanuja voltam kérem annak a csoda szép felebaráti társalgásnak, a melyet kérem Bagi Imre és Siket Gyula cipészekkel folytatott önkegyed. Volt abban a társalgásban kérem Isten, anya és több ilyen magaslatos kifejezés kérem, a melyet a bámsz népi szájtátra hallgatott! — Hogy nem felebaráti önkegyednek egyik sem és hogy az a társalgás pártis veszekedés volt? — Ugy? Bocsánat kérem, tévedtem! Küönben a napokban hallottam kérem, hogy még a bírság is beleszol ebbe a felebaráti társalgásba és nem fogja megengedni, hogy tutságba vigyék önkegyedek! Volt széncsem kedves Varga bácsi, köszönti a!

Honvágó.

Börtönőr (pár nap óta bebörtönzött rabhoz): No, hogy érzi magát?

Rab: Rosszul. Elfogott a honvágó Emlékszik, hogy ezelőtt mindig a 20. számú cellában szoktam ülni, most pedig beledugtak a 13-ikba!

Ivánhoz.

(Kató szívem szép Katája dalára.)

I.

Iván édes, szép Ivánom,
A csókját nagyon kívánom,
Hogy maga oly szolid, jaj de kár.
Ha egy kicsit léhább volna,
Akkor nekem uávarolna,
Mig tart a forró, virágpompás Nyár.

Ha magát látom a „strandon”
Ég a szemem, ég az arcom.
Iván édes, aranyos Iván,
Ha elvette már az ezrem,
Hogyha csak egy kicsit
Tetszem,
Nézzen kissé merészebben
Rám.

II.

Vivóbajnok, sportatléta,
Ennek a fele se tréfa. —
Lányok után maga
Sohse jár.

Mikor tized üt az óra,
Megyen maga nyugvóra,
Maga édes, huncut
Kis betyár.

Pedig kár még lepihenni,
Jobb c. ökolni, jobb ölelni.
Elhíheti — bizony Isten
Kár.

Hisz ott lakik a Piac-utcán,
Egy kökényszemű barna
Kislány,
Ki magára szivdobogva
Vár.

Névtelen asszony.

Mindjárt megmondja.

Késő éjjel ballagott haza Bukodi ur valami mslatságról. — Nagyon szerette volna tudni, hány az óra s az éppen utjába vetődő bakterhez fordult felvilágosításért:

— Ugyan, barátom, nem tudná megmondani, hogy hány óra van most?

— Bizony, kérem alássan, még most nem tudom, hanem tessék várni egy keveset, mindjárt 2 órát kiáltok, akkor aztán majd megmondom.

Kóser adomák.

Bátorság.

Egy batyus zsidó a bakonyi erdőn vol tkénytelen keresztülmenni. Valaki elindulása előtt azt tanácsolta neki, hogy vigyen magával a rablók ellen pisztolyt.

— Persze hogy azt is elvegyék tőlem! — válaszolt nagy bölcsen a zsidó.

Az arany hatalma.

Áron: Mondd csak Dávid, — miért sirtál tegnap a templomban?

Dávid: Nagyon a szívemre vettem, mikor a rabbi azt énekelte, hogy: „Porból vagyunk s porrá leszünk!”

Áron: Bolond vagy te Dávid! Ha aranyból volnánk és porrá lennénk, akkor sirhatnál a ropant veszteségen. De porból való vagy és porrá lesz s így se nem veszítesz, se nem nyersz.

A sziv vonzalma.

Katicza (a cukrászleány): — Miféle fagyalt tetszik? Van kérem: vanília, málna, földi eper s más fagyalt is.

Iczig: Odjo nekhem kisaszun edj porcion foghagyma fadjlalt.

Alig hihető.

Kondoktor: Ide nem mehet be uram!

Zsidó utas: Miért nem? Hiszen első osztályu khártyát váltottam.

Kondoktor: Tökéletesen úgy van, de akik benne ülnek, azok mind püspökök.

Zsidó utas: Nü! Ki mondhatja én rólam, ha nézi engemet, hódj én nem vagyok edj phöspök!?

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlökért az vállalkozás a főszerkesztő, aki elvissza.

▽▽▽▽

Mondja, kedves dr. Baltazár Dezső, mi az, hogy mostanában nem nyilatkozik és nem szónokol? Talán a nagy hőség? Attól tart, hogy nagyon melege lesz?

Mondja, kedves Márk Endre ur, olvasta ön Oláh Gábor regényét, az Álmodó Magyarokat? Igen tanulságos dolgok vannak benne Márk Endrére nézve.

Mondja, kedves dr. Kenyeres Elek máv. orvos ur, nem bánta még meg azt a pofont, mellyel a múlt héten egy munkás embert akart meggyógyítani? Azt hisszük, igen.

Mondja, kedves „Egyetértés“, ha dinnyéről tudnak egy oldalas cikket írni, nem tudnának a keresztény mozgalmakról is egy pár sort közölni? Így csak a dinnye csinálja az Egyetértést.

Mondja, kedves ifju Kiss Gábor, a vagonnyár háta mögül, a Biró utcából, miért csak félig festi a bajuszát, miért nem egészen festi, talán így jobban szereti az a kis barna?

Mondja, kis Téglási, tényleg művész akar lenni? Kérde egy kíváncsi fiú.

Mondják, kedves lehozott hentes urak, Püspökladányból, kik azt a tiltakozó feljelentést tették, nem félnek, hogy a kása a szájukat megégeti? Kérde a piaesztive tulajdonosa.

Ugyan, kedves háztulajdonosok, ha olyan kincs dolog házigazdának lenni, akkor adják át a hazáikat nekem, mert elbírom én a vele járó gondokat. (Tisztelettel báró Ehenlögő.)

Mondja, kedves Fekete ur, csak nem igaz, hogy azzal a csöpp Téglával fogózik? Kérde, aki minden titkukat ismeri. Válaszoljon.

Mondja, kedves Lévay Imre ur, Böszörményből, igaz, hogy ha a fél mázsás kalapácsával ráüt a ráfra, mindjárt motorbicikli lesz belőle? Kérde a Temető-utcai fiúk, akik már szeretnének a biciklin szaladgálni.

Mondják, édes Kaufmann Sándor és Frici urak, igaz, hogy önök hétköznap sörrel házalva faluról falura járnak és mindig több sört hoznak vissza, mint amennyit elvisznek? És vasárnaponként pedig a bárándi fürdőbe járnak paprikás szalonnázni és cigányzenével mulatozni? Kérde a mit sem sejtő Tháti.

Mondja, kedves Kálmán Gyula tanító ur, a debreceni kollégiumból, mikor hozza már az ígért kis tanítót? Kérde Püspökladányból. T. választ.

Mondja, kedves Béli ur, az Egyháztér 3. szám alól, nem gondolja, hogy magára is illene egy csinos kis megjegyzés, éppen úgy, mint a fehér napernyős hölgyre? Kérde, aki ezt hallotta.

Mondja, kedves ezer-eszü Médi Sándor, árendás ur, Hajdunánásról, tényleg gyönyörű nyári park lesz az ötödik emeleten? Kérde egy oldalweisz.

Mondja, kedves Volnai Volmány Wohlmann, éjjeli és nappali termény szállítványozási főnök ur, Püspökladányból, igaz, hogy a múlt hó 15-én reggel azzal énekelte, hogy: „Sűrű kereszt gyere haza, ritka árpa, ritka rozs“? Kérde egy fehértói 10,000 kampós sirály.

Mondja, kedves Héver Mojzes ur, igaz, hogy az kiabál, akinek a háza ég? Kérde, akié már égett.

Mondja, kedves Nagy Károly gépész ur, hány autója van még és hogy kelt el? Kérde, aki tudja.

Mondja, kedves Simon Károly ur — most nem fáj a lába a Bika előtt állni? Kérde, akinek mindig panaszkodott, hogy kicsi a cipője.

Mondja, kedves apacs-galléros kicsi fiú, az Iskola-utcából, mint Jugoszláv bérlője, járt-e már a birtokán? Kérde, aki nem bérelné ki.

Mondja, kedves diszokleveles Fodortanár ur, a püspökladányi pénzügyőrségtől, nem járna ön le házakhoz órát adni? — Kérde egy 90 éves kis fiatal hölgyike, ki tanítványa szeretne lenni.

Mondja, kedves szép virágszál, a Péterfiáról, igazán nem fér már az ablakába a virág? Kérde egy imádója.

Mondja, kedves László ur, Nádudvarról, igaz, hogy ön a harangok barátja? Hogy valami nagy tulvilági érzés keríti hatalmába, a mikor harangoznak? Kérde, akinek inkább hegedülnek.

Mondja, kedves Szilvási József, Hajdunánásról, igaz, hogy maga szeretne a Dobó-féle lapon szállításot kapni? Kérde, aki nem engedi.

Mondja, kedves Fehér Rózsika, Hajduböszörményből, miért késett le Debrecenben a vonatról? Akaratlan-e vagy tévedésből?

Mondják, kedves Fodor és Gyarmati urak, a püspökladányi pénzügyőrségtől, hogy mulattak az ágotai Csingilingi csárdában? Kérde, aki a halat főzte.

Mondja, kedves Csiky Kálmán pincér ur, miért szalad olyan szerényen, amelyik nem veszi fel? Kérde egy szűnyög.

Mondja, kedves Juhász Sándor hentes ur, igaz, hogy maga annyira udvariás, hogy az üzletéből kivezeti a vaklegvet?

Mondja, édes Gyuszika ur, Püspökladányból, nem gyújtana most rá egy portorikóra? Kérde, aki már rágyújtott.

Mondja, kedves Ulrich Pötyi, Erdős Bandi, Pénztáros Imre és Tar Jancsi, Hajdusoboszlóról, hogyan tetszett a Falu rossza?

Mondja, kedves Surányi vendég-lős, nem gondolja, hogy könnyű csupa reklamból Debrecen közepén „Magyar Házat“ csinálni? Ha oly nagy hazafi, menjen Kolozsvárra és Kassára és ott csináljon „Magyar Házat“. (Egy menekült.)

Mondja, kedves Fodor ur, a püspökladányi pénzügyőrségtől, igaz, hogy ön szokta a lányokat a Villámba tétetni? Kérdi egy Villám-sujtott.

Mondja, kedves Gyenes Béla ur, Hajduböszörményből, igaz, hogy maga egy jó kerékpáron egy másodperc alatt 1.180.986.754 kilométer utat tesz meg? Kérdi, akinek mondta.

Mondja, kedves Hegedüs István hentes ur, igaz, hogy maga csak a sovány húst szereti? Kérdi egy kővér hus evő.

Mondja, kedves Főríz M., a Fülöp utcából, nem esett rosszul a husvét másod napi fölvezetés? — Kérdi a Tiszába fult tengerész.

Mondja, kedves Bódor ur, Nánásról, igaz, hogy magának van a legszebb szeme Nánáson? Kérdi egy szőke és egy barna lány.

Mondja, kedves Izraelita dalárda — meg tudják mondani, hogy az 1849-iki debreceni csatában hány zsidó esett el a hősiért?

Mondják, kedves Pongor urak Püspökladányból, talán a kémény válópert indított a mállommal? Kérdik a rucák a nagy értől.

Mondják, kedves debreceni háztulajdonosok, tényleg szívesen lebontanák a házaikat? Kérdi, aki hallotta, hogy egyikük azt mondta a városi közgyűlésen.

Mondják, kedves hajduböszörményi iparos és gazdálkodó ifjak, kik névszerint a fürdőkertben mulattak: Oláh Imre, Kis Bene Tóth Mihály, Mezei Zoli, miért itatták káposztalével az ötödik társukat, míg maguk meg likőrt ittak? Talán azért, hogy a káposztalé hatásosabb volt és attól féltek, hogy maguk is felpofozzák a hajóhintát? Kérdi, aki szeretett volna likőrt inni, de nem volt dohányja.

Mondja, kedves Pálffy Gábor, az Angol királynő főpincére, miért visz annyi jeget? Talán le akarja magát hűteni?

Mondja, kedves Katona Ferenc ur, Nánásról, igaz, hogy nem igaz, izé, meg ecet? Kérdi 2 liter.

Mondja, kedves Vilmányi ur, kinél bilyogaztat maga? Kérdi egy szoboszlól.

Mondja, kedves Lövy Sándor ur, Nyirbátorból, van-e még a dollárokból? Kérdi, aki szintén szeretne potyához jutni.

Mondja, kedves Tóth Károly fodrász ur Püspökladányból, melyik utcán nem szabad önnek járni? — Kérdi egy éjjeli bakter.

Mondja, kis Steiner ur, Kabáról, miért nem nősül meg már? Kérdik a férjhez menendő lányok.

Mondja, kedves Katona Ferenc ur, Hajdunánásról, igaz, hogy maga „Vilám“-mentes?

Mondja, kedves Médi Sándor ur, milyen érzést vált ki a tejes csupor, mikor valakihez hozzá vágják? — Kérdi a vizesbádog.

Mondják, kedves Jánossy Ernő és Madár Gyuszi urak Püspökladányból, miért nem vártak a két óras várakozás után még 5 percig a zsidó templom előtt? Kérdi az a „kis lány“

Mondják, kedves nyirbátori fiuk, talán madarakat hordanak a kalapjuk alatt, hogy nem merik leemelni az ismerősök előtt?

Mondják, kedves Mariska és nővére, igaz, hogy ketten szeretnek egyet? Kérdi Peti.

Mondja, kedves Frózs Lajos, a Vendég utcából, kit nézett szombat délután, talán azt a régi tanítványát, vagy azt az egy pár cipőt? — Kérdi, aki látta.

Mondja, Nagy Kálmán hentes ur Püspökladányból, nem volna ön hajlandó köszönni és egy kicsit simábban beszélni valakiről? Kérdi, aki még nem volt goromba.

Mondja, kedves Mózál Gyula, — kelner, Püspökladányból, — igaz, hogy olyan sakkművész, hogy már az ablakokat is tudja lépni? Kérdi egy ur.

Mondja, kedves Péter ur, a Józsa kalapüzletből, igaz, hogy az a nótája: „Hej, kis lányok, kis lányok, szőke barna kis lányok, elvennélek, ha gazdagok volnátok, de így hiába hull a szemetek könnye, Kérdi az, akinek ott van, de még sem veszi el.

Mondja, kedves Fodor ur, a püspökladányi pénzügyőrségtől, ugye, ön megnyerte a vice-akadémián a diszoklevelet? Kérdi egy barátja.

Mondja, kedves Mócz B. ur, Nánásról, igaz, hogy mióta kiscgazda, a „Dobó“-partot szántogatja? Kérdezi a „Vénusz-társaság“.

Mondja, kedves Gummi Ernő ur, Püspökladányból, meg van még az az öreg biciklije, melyet a disznó harmadéve felborított? Kérdik a malacok a nyájról.

Mondja, kedves Orbán István, — hentes és mészáros ur Böszörményből, — meg merné-e mondani, hogy kinek a kedvéért vitte ki a múlt hó 10-én a Vida-fürdőbe a három zenészt és hogy fogadták? Kérdi egy kőbelbarát.

Mondja, kedves Madár Gyuszi, a PAC legjobb futárja Püspökladányból, csütörtökön miért nem futott úgy az után a kis lány után, hogy elérje, mint máskor a labda után? Kérdi egy másik futár, aki magával mérközött.

Mondja, kedves Péter ur, Rózsa kalapüzletből, melyik kis lányt választja már, a szőkét, vagy a barnát? Kérdi, kai szintén választana.

Mondja, aranyos Kéri Iluska, — Püspökladányból, — kinek szánta azt a kosarat, amelyet csütörtökön a vásárban vett? Kérdi, aki a kósártól már nem fél.

ANTALFY JÓZSEF

könyv, mű, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-utca sarak.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Tyukodiné

zöltség és gyümölcskafa
hizelgése.

— Ugyan nizzate már, lelkem, Szókéné komámasszony, tán az Isten rám támasztotta az éhsíget! Már háromszor kávéztam máma, oszt mégis olyan pötyögösen áll rajtam a szoknya, hogy mad lecsuszik. — Hogy azt mondja a komámasszony, más állapotba vónék? Hej, hej! Az Isten itijje meg komámasszonyt, de mindíg mókázhatnék. Csak jól mongyák azt, hogy nincsen öreg asszony.

— Tessik csak naccsága, kezit csókolom, itt a drága jó hüvelyes! — Hogy már ráncos, nem friss? — Igen? Hogy ráncos? Hát a naccsága nem lesz még ráncosabb, hiszen már most is elég ráncos! Ne is hepetejjik itt lelkem, hanem menytyik a padra!

— Nizzate már, lelkem Szókéné komámasszony, nem hiába az egyik lábán firfi-fuszekli van, a másikon meg botos, de rázza is a rongyot! Ilyenek ezek a mai naccságák, lelkem!

Megoldás.

— Ha ez a meleg sokálg tart, kénytelen leszek sikkasztani, csak-hogy hűvösre kerüljek.

Házasság közvetítőnél.

Festő: Nősülni szeretnék!

Közvetítő: Szabadkérnem, minő tulajdonságokat kíván leendő nejétől?

Festő: Hü legyen.

Közvetítő: Ez az egész?

Festő: Csinos és szép legyen.

Közvetítő: Semmi több?

Festő: Micsoda semmi több? Hát gazdag is legyen!

Közvetítő: Uram, a kiben az mind megvan, bolond, ha önhöz megy!

Festő: Egy kicsit bolond is lehet!

Etus.

*A városunk legszebb virágszála
W-ék Etuskája volt,
Egy oláh tiszt ahogy meglátta:
Menten beléje is bomlott —
Ez ugy tavasz tájba' volt.*

*A W-ék szép Etuskája
A szemérmét le is tette
S — ugy mondták — aranykalickába
Az oláh tiszt elröpítet e,
Valaki notába is szedte.*

*Ugy kike'ltkor a szép Etuska
Egyserre csak otthon terem,
Egy magában — puccos ruhában,
Virágos kalap a fején,
Szoknyája suhogó se yem,*

*Nagy gögösen jár-kél az utcán,
Kellét magát mint a páva,
... A nép messziről kikerüli,
Görbe szemmel pislant utánna,
Osz' valamit dűnnyög magába',*

Falu rosszza.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o válas-ték. o o

Késedelmes vendég.

Iczig látogatáson van egy rokonánál. Eleinte szívesen látják — de pár nap mulya megunják és el szeretnék szép szerével távolítani. De Iczig nem is hederít szép, gyöngéd figyelmeztetésekre. Ekkor a rokon veszekedést kezd a feleségével, aztán Iczig elé viszik az ügyet, hogy ítéljen benne, azt akarván természetesen ez által elérni, hogy akinek ellenére szólt, az kitolhassa a házból. De Iczig észreveszi a ravasz szándékot és így szól:

— Csak nem keveredem a ti családi ügyeitekbe a három hét miatt, amit még nálatok fogok tölteni.

A birka miatt.

Ur: Miben döglött meg ez a birka?

Juhász: Megkövetem, e borbén.

Ur: Nem azt kérdezem én, hanem mi baja volt?

Juhász: Megkövetem, mikor észrevettem, már elállt a szava.

Ur: Hazudsz, semmirekellő, hiszen még most is csuklik.

Juhász: Meglehet, emlegetik az atyjafiai.

Bugyi Sándor.

Aszongya ez a csacsis Tót a mi-
nap, aki a Dobozi temető árkába
teccet úgy beletivedni, hogy a men-
tőknek, meg a tűzótóknak kellett
kellett hozzá kivonulni, mer hogy
ű is, ótán meg a lú ismeg osztán
a tajiga is úgy befördült az árokba,
hogy hát majd azt hittikmind a
hárman, hogy jukaas a föld, osztán
átesnek Amérikába, hogy hát, nízze
sógor, a jó Isten akárhova tegyik
bennünket, van itt egy izrajélita,
amék a tenveribül jósol az ember-
nek, osztán nizzük meg asztat, hogy
mit jósol nekünk.

— Hát, mondok, hejes az érviny,
sógor, de elébb nyajjuk meg a szal-
mást.

Aszongya, hogy ű nem iszik,
mert mihóta a sánta Árony ur kí-

Paplan-varrodámbo

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrende helők. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szítek. Alakító, frissítek.

Ócs' a vattát, paplanokat veszek.

DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

szítmánye erősebb vót, mint ű, oszt'
az árokba dütötte, hát fogadást tett,
hogy nem megy a szájába ital, in-
kább bukjik meg Árony ur.

Hiszen, mondok, jószág, Árony
ur megmarad minditig Aronynak,
mer ű mán nem bukjik meg semmi
áron, hiába te minden áron fel
akarsz hagyni a piritusz-ivással,
de hát ha mán te nem akarod az
ital sorját élvezzeni, hát én még él-
vedzem; avval megnyaltam a szal-
más száját, az annyokot meg kí-
pen nyaltam, hogy csak néki borult
a kis dobkájának, mer hogy min-
ditig pofázik, ha szomjas vagyok;
avval aszondom a csacsis Tótnak,
hogy gyerünk.

Hogy osztán beirkezünk az izra-
elita ténsurho, hát asztat kérdi egy
ur, hogy mi járatba vónánk?

Hát, mondok, ehe a jóslóho jöt-
tünk vóna, hogy ha megmondaná
a szivünk szándikát.

Ez osztán, hogy látta, hogy taji-
gás uri emberekkel vandóga, hát
azonos mód beengedett.

Ahogy oszt beliptünk, hát mon-
dok a máramarosi izrajélitának,
hogy nahát itt a markom, osztán
jósojik belőle valamit.

Nizi osztán a fattyu a markomba
a tivedős kertet, hát aszongya, hogy
biony, Butyi bátyám, nem valami
jót jósolhatok magának.

Ni te, mondok, a bür hujjik rá,
hiszen nem jártam én Szigeten, hát
hunnét esmér ez éngem?

Addig zaklattam osztán a attyut,
hogy megjósolta, hogy addig ílek,
ameddig akarom.

Azután Tótnak is aszt madta.

Ezen osztán elkezdünk gondol-
kozni még ótán is, mikor mán az
istirimfli szárbul kiszorkultuk a két
hatost, hogy hát ez az izrajélita be-
csapott benünket.

Még vissza akartam menni, oszt
megmutatni neki, hogy ha mán né-
künk eszt jósolta, hát én meg meg-
mutatom neki a löccsel, hogy ű
meg addig il, ameddig én akarom.

De osztán letettem rula, mert ad-
dig gondolkoztam ezen a soron, —
hogy a Homokkert mulacséságán
tanáltuk magunkat.

Itt osztán tanácsot kirtünk Kö-
vér Gyula esémtül, ótán meg Pataji
tekintetes urtul, meg Deják sógor-
tul, akik ijen időjóslás tekintetibe
igen befentes emberek, hogy hát
mit is mondott az az izrajélita.

Ezek osztán magyarázták meg,
hogy igen jót jósolta a, mert hát
aszt mondta, hogy addig ilünk, a
míg akarunk.

Nahát, erre mán osztán ojan
pujkamóregbe jöttem, hogy rögvost
vissza akartam menni, hogy meg-
ókejjem a fejit annak az izrajéli-
tának, de mán hijába való dolog
lett vóna, mert mán akkor nem bir-
tam a karom se, ugy be tanáltunk
venni abbul a testhe állóitalbul, a
mit a mulacséságon Pávaji sógor
árult.

Igy osztán annyitörtint, hogy én
nem addig íltem vón, ameddig én
akarom, ha meg nem ment a nyá-
las Balajti, hanem, ameddig a csa-
csis Tót. Gyeki a feki! Ez is csak
azír esett meg, mer nem vót nálam
a löcs.!

Sikerült hasonlat.

Elküldte Jancsit az apja lány-
nézőbe a szomszédfaluba. Mikor
visszajött, azt kérdi tőle az apa:

— Hát láttál-e valami tetsze-
tős leányt?

— Láttam biz' én, édes apám,
— felelte a fiu. Egy éppen olyan
szép barna leányt láttam, mint
— kit is mondjak csak most ha-
marjában? — mint Nagy Pál
keresztapám uram.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, augusztus 14-én:

Gyermek-sziv.

Montgomeri gyermek drámája,
Főszerepben: Szécsi Ferkóval.

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9
órákor. — Jegyelővétel d. e. 10 órákor. —
Helyárak: páholy 16 K, feanttartott hely
14 korona I. rendű ülőhely 12 korona,
II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Ne kérdezd, hogy miért tettem.

Ne kérdezd, hogy miért tettem,
Hozzád hűtlen miért tettem.
Hej!... két kék szem volt az oka,
Mely szívemet elrabolta.
Ne sirassál hát engemet,
Mert azt úgy sem érdemlem meg.
A tüzet oisd el a szivedbe,
Feledj, ne jussak eszedbe.

Egy csalfa lány rabja lettem,
Kinek szívét drágán vettem.
Nem került ugyan pénzembe,
Csak a szívem, mit cserébe
Adtam a csalfának oda.
S most mint a világ bolondja,
Sirok s képzelődök bután,
Vágyva a régi hű után.

Mi a megfelelőbb.

Freundlich bankigazgató ur is beleesett a jelenkor egyik legjárványosabb betegségébe: ki akar keresztelkedni.

Közben rájön, hogy nem is olyan egyszerű a dolog. A tisztelendő atya mindenféle szent könyvek olvasására kényszeríti, keresztyszülőket kell választania s mikor végre meg van állapítva a kikeresztelkedési aktus, reggeli 8 órára, — kétségbe esik hogy mit öltsön magára. Hajnalban csak nem lehet sem zsakettben, sem frakkban megjelenni. Végül találkozik egy barátjával. Meginterjuvolja.

Az illető gondolkozik egy pillanatig, majd a következőket jelenti ki:

— Hát bizony nehéz eset, kedves Freundlich ur. Én legmegfelelőbbnek tartom keresztelésnél a pelenkát.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. ::: :::

Beliczay

kalapos, Piao u 38.
a fő-posta mellett.

Azért fizetik.

— Vétkes-e kend, vagy nem?
— kérdi a bíró a betyártól.
— Ugy hiszem, azért fizetik a tekintetes urat, hogy azt kikeresse! — felel egykedvűen a kérdezt.

Jó gondoskodás.

X. ur nagyon félti a feleségét.
Ha elmegyek hazulról, mindig rázárom nőmre az ajtót. Itt a kulcs! — dicsekszik az erélyes férj barátai előtt.

— Az Istenért hogy tehetsz ilyet, hátha tűz ütne ki? A szegény asszony bennégne!

— Arról is gondoskodom, — mert tűz esetére hagytam nőmnél még egy kulcsot.

Fölülmulta.

Te, én olyan órát vettem, melyet ha fe huzok, háromnapig meg nem áll.

Az semmi; ha én az anyósom megbosszantom egy hélig zsembel.

Szerkesztői üzenetek.

S. N. A „Magyarok“ című versében van gondolat, de még nem elég kiforrott arra, hogy közölhető volna.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Figyelem!

A valutánk javulása folytán a kenyér gözzel felszerelt ócska hordót átrenováló gépeim újból megkezdik működésüket és ezáltal a műhelyemben több tizenkét és tizenhárom éves jól fejlett gyermekeket azonnal vagy mindjárt inasnak felveszek, akik a minta fából készült furkóm nyelét száritani jól megtudja és ugyan itt több dolog és munkanélküli pincér segéd állandó szórakozást nyer. Agglegények előnyben részesülnek. Jelentkezni lehet naponta egyszer, husz órától huszonkét óráig. A pincér és gyerek kipofozó műhelyemben. Cim a holdban.

Elcserélném

afinompasszomántos arany zsinórral kidiszított fuszkelimet, egy szoba konyhás lakásért. Értekezni lehet nálam.

Érettségizett

jó írásu fiatalember bőgőhurcolónak bármely cigánybandába ajánlkozik, esetleg elvállal sörszállítást is kocsin vidékre. Cim: Haggenmacher sörfőjtő Ladány.

Közhirre tétetik,

hogy a balmazújvárosi híres futball csapat működését megkezdette. Tanulókat vállal. Pál Imre B.ujváros

Üres puderes

dobozokat, pirosítós skatulyákat, parfümös üvegeket napi árakban veszek. — Kemor Pista.

Egy vagon

percmutatót megvételre keresek. Mator Jóska Püspökladány.

Aszfalt betyárok

magas fizetéssel felvételnek a püspökladányi zenés korzón. Jelentkezni a primásnál.

Ajánlat!

Négy darab marha nyelv potom áron eladó a Vargakerthben. Értekezni lehet a „magamét is eladom“ jelűre.

Elaó

egy jó karban levő románoktól itt maradt fél stabil, mely javítva és próba nyomás alatt volt, 1919. áprilistól 1920. márciusig. — Értekezni lehet a Vargakerthben.

Új üzlet

nyílt Hajdunánáson a csizmadia színben. Mécsbél G. ölére berendezett szalmazatyor intézete. Tessék üzletem megtekinteni, kívülről ugyan nem látni semmit, de belülről felényít sem. A legutóbbi évek tapasztalata folytán sikerült tudományomat oly magas fokára emelni, hogy most már nemcsak szatyorokat készítek szalmazafonásból, hanem a mai modernkor igényeinek megfelelőleg elvállalok a legújabb szabadalmazott repülőgépszárnyak, valamint tűz- és vízmentes házfedelek, vízescannák, egérfogók, galuskaszűrők, madárijjesztők és szitakötőszárnyak ujjonnan való készítését és átvasalását. Ezenkívül pedig minden nálam vásárolt szatyorhoz egy óriási fej piros-hagymát adok. Kérem a n. é. közönséget, hogy ragadja meg az alkalmat, míg a hagymaszezon tart, mert szezon végével nem lesz módomban, hogy nagyobb megrendelést eszközöljek s így a közönséget ezen kedvezményben részesítem. Tisztelettel: a szatyorintézet

Nyomtatott a „Debreczeni Újság“ nyomdájában.